

Съдїа, който нито отъ Бога се боалъ, нито отъ сѣкта се срамувалъ. Ез ѿвѣа градъ имало и некој си вдовица, којто често доходала при него и му казувала: молилна сѧ, отървиме отъ непрѣатела ми. Много врема сѧ минало и той нещемалъ да ѝ помогне. Но веднаждъ смыслила сѧ и думала самъ въ себе си; азъ макаръ че и отъ Бога не сѧ бој, и отъ чловѣци не сѧ срама, но тази вдовица ми до-тѣгна вѣчъ, нека ѝ помогна, че и та да престани и да не идва вече сѣки часъ да ми дадѣва. Чуете ли що говори тој неправосѫдникъ? — притѣра Спасителъ нашъ Господъ Иисусъ Христосъ; — Богъ ли неще да запази своните избранни, които выкатъ къмъ Него, дена и ноќи и ако сѧ бави да ги заиритъ! азъ ви казувамъ, че скоро ще имъ даде своя защита. Земни-те царове и господаре любатъ да испрѣварятъ на наши-те прошенія, но небесныѧ нашъ Царь и Владыка иска и сбыча да му сѧ молиме по дѣлго. Колко повече му сѧ молиме подѣлго. Колко повече му сѧ молиме, толко повече той быва щедръ катъ насъ. Яко изведнаждъ не ни дава това за що му сѧ молиме, только повече ще ни даде сѫдъ време. По тая причина, Богъ, когато забава да ни даде онova за що му сѧ молиме, вѣ това врема, Той като че раз-